

Openbaring hoofdstuk 1

1:1-8. Jezus Christus is de auteur van Openbaring

Openbaring 1:1-3. De titel: De openbaring van Jezus Christus	1
Openbaring 1:4-6. De geadresseerden, groet en lofprijzing	2
Openbaring 1:7. De aankondiging van de wederkomst van Christus	4
Openbaring 1:8. Hoe Christus zichzelf noemt	5

1:9-20. Jezus Christus is aanwezig en actief te midden van alle gemeenten in de hele wereld

Openbaring 1:9-11. De opdracht van Johannes	5
Openbaring 1:12-16. Het visioen van de Zoon des mensen	6
Openbaring 1:17-20. De troost en opdracht van Christus aan Johannes	8

1:1-8. Jezus Christus is de auteur van Openbaring

Openbaring 1:1-3. De titel: De openbaring van Jezus Christus

Uitleg van de symbolen

1:1 Openbaring¹. Het woord “openbaring” betekent onthulling door een bedekking over dingen weg te nemen. De verborgen dingen zijn niet alleen *wat* er gebeurt, maar ook *waarom* en *voor welk doel* zij gebeuren. Christus openbaart zijn plan om het “Koninkrijk” (het koningschap van God) te openbaren in het heelal tot haar uiteindelijke fase en zo Gods uitverkorenen (Gods volk) in staat te stellen te leven in de volmaakte verlossing. *Het doel van het boek Openbaring is aan christenen bekend te maken waarheen Gods heilsgeschiedenis binnen de wereldgeschiedenis beweegt!*

Zijn dienstknecht Johannes. Na de dood van de apostelen Paulus en Petrus in ongeveer 64-67 n.C., gaf de Heer de apostel Johannes als leider voor de gemeenten in Klein Azië. Na het begin van de Joodse oorlog tegen de Romeinse overheerser in 66 n.C., verhuisden de christenen waarschijnlijk naar Pella (25 km onder de zee van Galilea). De apostel Johannes en andere christenen die Jezus hadden gezien en gehoord verhuisden naar Efeze in Klein Azië. De kerkvader Ireneüs (170 n.C. in Frankrijk) en de kerkvader Clemens (190 in Egypte) schreven dat Johannes de belangrijkste leider van de gemeenten in west Turkije was. Ook dat Johannes het boek Openbaring optekende ongeveer in het jaar 95-96 n.C. tegen het einde van de regering van de 11de keizer, Domitianus (81-96 n.C.) en dat hij leefde tot het begin van de regering van keizer Trajanus (98-117 n.C.). Tegen die tijd was de vroegere ijver van de Christelijke Gemeente aan het afnemen (2:4; 3:15).

Johannes werd verbannen naar het eiland Patmos (tegenover Milete, onder Efeze). Daar gaf Jezus aan hem visioenen over het heden en de toekomst van de Christelijke Gemeente. Johannes vatte de woorden van Jezus Christus samen als de inleiding van het boek. De oorsprong van het boek is God (Christus), die door een engel en de apostel Johannes de inhoud daarvan bekendmaakte aan haar lezers en hoorders. Het boek Openbaring is vooral een boodschap aan de dienaren van Christus, aan de christelijke gemeenten in elke eeuw en in elk land en aan elk individu die het boek leest of hoort. Jezus spreekt direct tot Johannes in Openbaring 1:8 en 22:7, maar in de rest van het boek via een engel.

Om zijn dienstknechten te laten zien. Christus toont ieder christen die het boek leest dat in alles wat er in de wereld en in hun persoonlijk leven gebeurt zij Gods hand, Gods plan en ook het werk en de komst van Jezus Christus kunnen herkennen. *Daarom kun je Jezus Christus te midden van al je crisissen en angsten vertrouwen en met onwankelbaar geloof uitzien naar zijn komst wanneer Hij Gods Koninkrijk in haar slotfase zal inleiden.*

Wat spoedig moet gebeuren. Gods eeuwige plan moet uitgevoerd worden en zal ook uitgevoerd worden. *Alles wat er gebeurt in de wereld en de geschiedenis gebeurt of door een besluit van God of met toestemming van God! Dit is een bemoediging voor christenen!* De tijd wanneer deze dingen zullen gebeuren is “spoedig” (1:1), “want de tijd is nabij (1:3).” De gebeurtenissen voorspellen de toekomst, maar worden in het heden gerealiseerd! *De gebeurtenissen geopenbaard in het boek Openbaring beginnen plaats te vinden vanaf de eerste komst van Christus en duren voort tot na Zijn wederkomst – dus vinden plaats gedurende de hele nieuwtestamentische periode.* Daarom moeten de woorden ook niet verzegeld worden (22:10)!

---

¹ Het Griekse woord “apokalupsis” betekent *onthulling (openbaring)*.

Te kennen heeft gegeven². Het boek *Openbaring* wordt bekend gemaakt in visioenen die gebruik maken van tekenen (symbolen en getallen) (figuurlijke taal, beeldspraak)! Daarom vinden wij zoveel symbolen en getallen in het boek en daarom moeten wij goed begrijpen waar elk symbool en getal naar verwijst.

1:2 Het getuigenis van Jezus Christus. Jezus en niet Johannes is de auteur van het boek. Johannes getuigt over de objectiviteit van wat hij zag en hoorde. Daarom noemt hij het ook “het Woord van God”. *Als jij niet ernstig gestraft wilt worden, moet je de inhoud van dit boek niet veranderen door iets daaraan toe te voegen of iets daarvan weg te halen (22:18-19)!*

1:3 Zalig is hij die leest en zijn zij die horen ... en die in acht nemen wat daarin geschreven staat. Lees het boek persoonlijk, maar ook in het openbaar aan anderen. De kerkvader Justinus Martelaar (140 n.C.) zei dat de Evangelieën vanaf het begin in het openbaar gelezen werden. *Een van de vroegste bewijzen voor canoniciteit was dat het Bijbelboek in het openbaar gelezen werd.* Alleen Bijbelboeken die in de Gemeente beschouwd werden als geïnspireerd en gezaghebbend, werden in het openbaar in de gemeente voorgelezen als basis voor uitleg (van leerstellingen) en vermaning (m.b.t. gedrag). *Als jij ook door God gezegend wilt worden, moet je wat in de Bijbel geschreven staat bewaren (gehoorzamen)!*

Profetie. “Profetie” is niet maar een voorspelling van toekomstige gebeurtenissen die geen betrekking hebben op de levens van de lezers, maar is een proclamatie (verkondiging) van de betekenis van gebeurtenissen in het verleden, het heden en de toekomst voor elke generatie van christenen. *Het boek is een christelijke filosofie over de geschiedenis tot de eindtijd die elk jaar geleefd dient te worden!* Het openbaart Gods wil voor zijn Gemeente die strijd voert in de wereld. En het bemoedigt de Gemeente om te volharden, *omdat christenen samen met Christus strijden en samen met Christus zullen overwinnen.* Op deze manier lezen en ter harte nemen is echt een zegen!

Verschillende uitleg m.b.t. de woorden: ‘openbaring’ en ‘profetie’ (1:1,3)

Een futuristische visie: De openbaring is een onthulling van (alleen) gebeurtenissen die kort voor en tijdens de zogenaamde tweede komst van Christus (de verschijning) zullen plaatsvinden. Het is een profetie (voorspelling) van gebeurtenissen in de eindtijd (Larkin).

De correcte uitleg: *De openbaring is een onthulling van Gods plan (decreet, besluit) m.b.t. tot de kerkgeschiedenis in de wereldgeschiedenis vanaf de eerste komst van Christus tot de wederkomst van Christus.* Het boek *Openbaring* is een proclamatie (profetie) van Gods plan m.b.t. het verleden, het heden en de toekomst van Gods Gemeente in de wereldgeschiedenis.

Verschillende uitleg m.b.t. het woord ‘spoedig’ en ‘nabij’ (1:1,3)

Een futuristische visie: De gebeurtenissen in het boek *Openbaring* zijn vooral toekomstige gebeurtenissen en worden pas gerealiseerd na de opname van de Gemeente van de aarde.

De correcte uitleg: De gebeurtenissen in het boek *Openbaring* beginnen vanaf de eerste eeuw n.C. toen zij geopenbaard werden – en vinden door heel de nieuwtestamentische periode plaats vanaf de eerste komst van Christus tot zijn wederkomst. De vertaling ‘spoedig’ i.p.v. ‘in de verre toekomst’ is dus juist, omdat de gebeurtenissen ‘nabij’ zijn (1:3). *Openbaring 22:10 bevestigt dit: “de profetie van het boek moet niet verzegeld worden, want de tijd is nabij”.* De realisatie van Gods plan was al begonnen!

Openbaring 1:4-6. De geadresseerden, groet en lofprijzing

Uitleg van de symbolen

1:4 De zeven gemeenten. Deze historische gemeenten stonden in de provincie Azië (in Turkije) en vormden ruwweg een cirkel. *Zij vertegenwoordigen alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis.* “Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten (meervoud, niet alleen maar de zeven gemeenten) zegt” (2:7).”

De vervolgingen en het lijden waaraan de christelijke gemeenten blootgesteld werden in de dagen van Johannes zijn typisch voor de vervolgingen en het lijden van de christelijke gemeenten door heel de nieuwtestamentische periode heen (2 Timotheüs 3:12) en zijn ook typerend voor de vervolgingen en het lijden kort voor de wederkomst van Jezus Christus (Mattheüs 24:1-31).

Jezus Christus richt Zich tot “ieder mens die de woorden van dit profetie leest of hoort”, d.w.z., tot alle mensen in elke eeuw tussen de eerste komst en de wederkomst van Christus. Alle mensen in de wereld uit alle eeuwen die dit boek lezen en horen, worden “gezegend” genoemd!

Genade en vrede. “Genade” is Gods onverdiende gunst aan mensen. “Vrede” is Gods heelheid van wat voorheen gebroken was.

1:5 Van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven geesten Die voor zijn troon zijn en van Jezus Christus Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde.

² Het Griekse woord “semaino” betekent *bekendmaken door middel van tekenen of symbolen* en is afgeleid van het Griekse woord “semaion” (teken).

Deze groet is ongewoon. De normale groet is “van God de Vader en de Heere Jezus Christus” (Efeze 1:2). In het boek Openbaring wordt Gods hemelse woning gesymboliseerd door een hemelse tempel (heiligdom) (7:15). De drie afdelingen van de tempel (de Allerheiligste Plaats, de Heilige Plaats en het Voorhof) symboliseren de Drie-enige God. God troonde boven de ark in de Allerheiligste Plaats; de kandelaar met zeven armen vertegenwoordigde de Heilige Geest (Zacharia 4:3) en stond in de Heilige Plaats; en het brandoffer altaar vertegenwoordigde het zoenoffer van Jezus Christus en stond in het Voorhof (Exodus 40:21-30). De groet stelt het volgende voor: Gods genade en vrede (de groet) vloeit vanaf Gods hemelse woning via de Heilige Geest en Jezus Christus naar zijn Gemeente en de gelovigen.

Gods naam “Ik ben Die Ik ben” of “Ik zal zijn Die Ik zijn zal” (Exodus 3:14) is een uitdrukking voor God als de Eeuwige, Onveranderlijke die altijd trouw blijft aan zijn verbond (d.w.z. beloften en dreigementen). Hij is de Oorsprong, de Schepper, de voortdurend Aanwezige en Actieve en de steeds onverwachts Komende tot zijn laatste wederkomst.

De Geest bezit de “zeven” (het volmaakte getal) eigenschappen van de menselijke natuur van Christus (Jesaja 11:2) en is “God met ons en in ons” in de tegenwoordige tijd (Johannes 1:16-17).

Jezus Christus is “God met ons” vanaf zijn eerste komst; de getrouwe Getuige van God en Gods plan die door het hele boek heen geopenbaard wordt; de Eerste die uit de dood is opgestaan en nu alle macht heeft over de dood (1:18); de Koning van alle koningen op de aarde. Hij wordt niet pas Koning op de aarde bij zijn wederkomst, maar *is al Koning op de aarde vanaf zijn eerste komst* (Mattheüs 28:18; Filippenzen 2:9-11)! Ieder mens moet Hem als zodanig dienen en eren! Jezus Christus wordt beschreven in termen van zijn vernedering en verhoging (Jesaja 52:13-53:12). Zijn *vernedering* was zijn geboorte, bediening en dood op de aarde. Zijn *verhoging* was zijn opstanding uit de dood, zijn hemelvaart en zijn troonsbestijging in de hemel boven alle koningen op de aarde en hun koninkrijken (Efeze 1:20-23)!

Hem die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed. Zijn werk van verlossing is volmaakt en voltooid. Zijn “bloed” is een symbool en vertegenwoordigt al zijn lijden op aarde, ingesloten zijn dood aan het kruis, waardoor Hij Gods heilige en rechtvaardige toorn tegen onze zonden heeft weggenomen. Als christen ben je verlost van je *zonden (want Hij vergaf al je zonden)*, *schande (want Hij herstelde je naam)* en *slavernij (want hij rukte je weg uit de greep van satan en de slechte wereld)*.

1:6 Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader. *De uitdrukking die gebruikt werd voor Gods oudtestamentische volk (Israël) (Exodus 19:6) word nu toegepast op Gods nieuwtestamentische volk (de Gemeente)!³ Wat God begon met zijn oudtestamentische volk zette Hij voort op een hoger vlak en breidde Hij uit naar alle andere volken op de aarde. Israël was het begin van de Gemeente (Psalm 107:32) en de Gemeente is de voortzetting en uitbreiding van Israël op een hoger vlak (Galaten 6:14-16).*

De gelovigen vanuit de heidense volken zijn nu mede-erfgenamen met Israël, horen tot hetzelfde Lichaam, en zijn mededeelgenoten van Gods belofte in Christus Jezus (Efeze 3:2-6)! Al Gods beloften aan Israël gedurende de oudtestamentische periode zijn gemaakt voor alle Joden en heidenen die christen geworden zijn gedurende de nieuwtestamentische periode (2 Korinthe 1:20)! Joden en heidenen die in Christus geloven zijn “Gods volk” (1 Petrus 2:9-10), “Gods tempel” (2 Korinthe 6:16), “Gods priesters” (1:6), “Gods Koninkrijk” (1:6).

“Het Koninkrijk” is Gods soevereine heerschappij door Christus die beleden wordt in de harten en functioneert in de levens van christenen. Gods heerschappij leidt tot hun verlossing van het begin tot het eind, hun samenstelling tot één Gemeente bestaande uit alle christenen in de wereld, hun invloed in elke maatschappij op de aarde, en uiteindelijk tot hun volledige en volmaakte verlossing en de bevrijding van de hele schepping in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde bij de wederkomst van Christus! *Als christen ben jij nu al deelgenoot van het Koninkrijk van Christus, evenals jij nu deelgenoot geworden bent van de verdrukking (1:9).*

Verschillende gezichtspunten m.b.t. de zeven gemeenten (1:4)

Een futuristische visie: De zeven gemeenten zijn de letterlijke bestaande gemeenten van Efeze, Smyrna, Pergamus, Thyatira, Sardis, Filadelfia en Laodicea gedurende de eerste eeuw n.C.

Een tweede futuristische visie: De zeven gemeenten vertegenwoordigen zeven opeenvolgende kerkperioden die duidelijk in de Kerkgeschiedenis aangetoond kunnen worden tussen de eerste komst van Christus en de opname van de Gemeente (Larkin).

De correcte uitleg. De zeven gemeenten waren historische gemeenten gedurende eerste eeuw n.C., maar hun omstandigheden en kenmerken vertegenwoordigen omstandigheden en kenmerken die op verschillende tijden in elke gemeente in de wereld gevonden kunnen worden door heel de nieuwtestamentische periode heen.

---

³ Namen voor Gods volk in het Oude en het Nieuwe Testament. Gods eerstgeboren zoon (Exodus 4:22; Jeremia 31:9; Hebreëen 12:23); Gods zonen en dochters (Jesaja 43:6-7; 2 Korinthe 6:18); Een koninkrijk van priesters (Exodus 19:6; Op 1:6); Een heilig volk (Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9); Gods uitverkoren volk (Deuteronomium 7:6; 1 Petrus 2:9); Joden (Zacharia 8:22-23; Romeinen 2:28-29); Sion (Jesaja 51:16; 52:7; Hebreëen 12:22-24); De twaalf stammen (Op 21:12; Jak 1:1); Israël (1 Sam 7:23; Galaten 6:14-16; zie 1 Korinthe 10:18); Gemeente (Psalm 107:32; Mt 16:18); Vreemdelingen in verstrooiing (zwerfers) (Psalm 105:10-13; 1 Petrus 1:1); Christenen (gezalfden) (Hebreeuws: meshichi; Grieks: christoi) (Psalm 105:15) (Handelingen 11:26) (Grieks: christianous)!

Verschillende gezichtspunten m.b.t. de koningen van de wereld en het koninkrijk (1:5-6).

Een futuristische visie: Christus wordt pas de koning van alle koningen op de aarde (1:5) aan het begin van het toekomstige, duizendjarige rijk na zijn tweede wederkomst (Larkin).

De correcte uitleg: Christus is al de Koning van alle koningen op de aarde bij zijn eerste komst. Zijn troonsbestijging wordt gesymboliseerd in Openbaring 5. Hij heeft bij zijn eerste komst christenen tot een koninkrijk van priesters gemaakt (1:6; Mattheüs 12:28; Markus 1:15). En Johannes kan niet eens in het koninkrijk zijn als dat koninkrijk nog niet op de aarde bestaat (1:9).

Openbaring 1:7. De aankondiging van de wederkomst van Christus

Uitleg van de symbolen

1:7 Christus komt met de wolken. Dit is een aankondiging van zijn wederkomst. Maar het belangrijkste thema in het boek Openbaring is NIET de wederkomst van Christus. *Het hoofdthema van het boek Openbaring is “de openbaring van de geschiedenis van zijn Gemeente in de wereldgeschiedenis”! Openbaring hoofdstuk 1 tot 11 openbaart de Gemeente, met Christus in haar midden, die vervolgd wordt - tussen zijn eerste komst tot zijn wederkomst. De Gemeente wordt gewroken en beschermd en is zegevierend! Openbaring 12 tot 22 openbaart de diepere geestelijke betekenis van deze strijd tussen zijn eerste komst en wederkomst. De strijd is tussen Christus en de draak en in dit conflict zijn Christus en zijn Gemeente de overwinnaar!*

De wederkomst van Christus zal plotseling en onverwachts zijn! Er zal maar *één* wederkomst zijn. Er zullen geen twee wederkomsten zijn: geen eerste zichtbare en geheime “opname” van de Gemeente, omdat de ene wederkomst heel *zichtbaar* en heel *hoorbaar* zal zijn voor alle mensen, inclusief de christenen op de aarde (Mattheüs 24:27-31)! *Na de éne en enige wederkomst van Christus zal er geen tweede kans voor bekering meer zijn (2 Korinthe 6:2)!*

Elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben (Zacharia 12:10). Dit is een verwijzing naar de heidenen (Romeinen) die de zij van Jezus met een speer doorstoken hebben (Johannes 19:34,37) en zijn handen en voeten met spijkers aan het kruishout genageld hebben (Psalm 22:16; Jesaja 53:5; Johannes 19:18,37; Johannes 20:25,27). Dit is ook een verwijzing naar de Joden die een complot smeedden om Hem te doden en opriepen tot zijn kruisiging (Mattheüs 12:14; Mattheüs 27:20-26). Beiden, Joden en niet-joden, hebben Hem letterlijk doorstoken! Alle mensen in de geschiedenis van de wereld hebben door hun zonden zijn dood veroorzaakt (1 Petrus 2:24; 1 Petrus 3:18). Zij hebben Hem doorstoken door hun ongehoorzame leven (Hebreeëen 6:6; Hebreeëen 10:26-31). Dit is een passend symbool voor de complete veroordeling en verwerping van Jezus Christus.

Alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Alle naties en mensen zullen rouwen (Mattheüs 24:30). Sommigen zullen met gebroken harten rouwen vanwege hun zonden die Christus aan het kruishout gebracht hadden. Anderen zullen in diepe wanhoop rouwen vanwege hun dwaze verwerping van Christus die zij nu aan zien komen om hen te oordelen (de nadruk van dit vers ligt op deze tweede groep).

Openbaring 6:12-17 beschrijft de laatste catastrofe aan het einde van de nieuwtestamentische periode. Het hele universum zal instorten en de hele mensheid zal in angst verkeren! Er zal een grote aardbeving plaatsvinden, de zon zal zwart worden, de sterren zullen uit de hemel op de aarde vallen en de bergen en eilanden zullen van hun plaats gerukt worden. De politieke en militaire leiders in elk land, de rijke en machtige mensen evenals alle ongelovige mensen zullen zich proberen te verbergen voor de tegenwoordigheid van Jezus Christus en zijn toorn (verbolgenheid) over alle onrecht en kwaad die zij op de aarde bedreven hebben! Zij zullen “Hem die zij doorstoken hebben” zien en zij zullen rouw bedrijven omdat het te laat zal zijn om zich te bekeren (zie 2 Korinthe 7:9-11).

Onderzoek jezelf of je in het (christelijke) geloof bent, stel jezelf op de proef of je wel wedergeboren bent en dat Jezus Christus in je woont, dat jij niet bij hen gaat horen die zich voor Jezus Christus proberen te verbergen bij zijn wederkomst, omdat je geweigerd hebt je te bekeren en Christus niet hebt willen aannemen!

Ja, amen. Het Griekse woord “ja” bevestigt deze boodschap. Het Hebreeuwse woord “amen” geeft uitdrukking aan een onwankelbaar vertrouwen en sterke verwachting dat gerechtigheid uiteindelijk op wereldwijde schaal gedaan zal worden (Romeinen 2:5-11). Dit is een bemoediging voor christenen!

Verschillende gezichtspunten m.b.t. de wederkomst (1:7)

Een futuristische visie: Er zullen twee wederkomsten van Christus zijn. De eerste wederkomst (Grieks: ‘parousia’ ofwel komst) vindt plaats bij de zgn. opname van de Gemeente van de aarde naar de hemel en zou onzichtbaar en onhoorbaar zijn. De tweede wederkomst (Grieks: ‘apokalupsis’ ofwel verschijning) zal plaatsvinden aan het einde van de zevenjarige periode van de grote verdrukking en voor de vestiging van het duizendjarige koninkrijk op de aarde. De tweede wederkomst zal zichtbaar en hoorbaar zijn. Futuristen geloven dat Openbaring 1:7 de tweede wederkomst is. “Elk oog” van de mensen die uit de grote verdrukking komen (en dus niet van alle mensen) zullen Jezus op de wolken zien verschijnen. Dan zullen de Joden rouw over Hem bedrijven omdat zij Hem gekruisigd hadden en de heidenen zullen rouw bedrijven omdat Jezus gekomen is om hen te oordelen m.b.t. hun behandeling van de Joden (Larkin).

De correcte uitleg: Er zal maar één wederkomst van Christus zijn aan het eind van de wereldgeschiedenis en die zal heel zichtbaar en hoorbaar zijn. Omdat alle mensen dan uit de dood zullen opstaan, zullen alle mensen die ooit geleefd hebben Hem op de wolken zien komen (Johannes 5:28-29; Johannes 6:40). Alle ongelovigen (niet-christenen) zullen rouw bedrijven, omdat de tijd van genade en vergeving voorbij is en het laatste oordeel over hun zonden aangebroken is.

Openbaring 1:8. Hoe Christus zichzelf noemt

1:8 “Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige”. In Openbaring 1:4 wordt God de Vader geïntroduceerd als Degene Die is, Die was en Die komt. Dit is essentieel de betekenis van het woord “HEERE” in het Oude Testament. Hij is de eeuwig Onveranderlijke en zal altijd getrouw blijven aan zijn aard (karakter), beloften en dreigementen (zie 2 Timotheüs 2:11-13). *Zoals Hij Zich in het verleden en het heden heeft geopenbaard, zo zal Hij ook in de toekomst zijn!*

In Openbaring 1:8 maakt Jezus Christus dezelfde aanspraak! Degene die in vers 8 spreekt is Jezus Christus, omdat de onmiddellijk voorafgaande en daaropvolgende context over Jezus Christus spreekt. In vers 7 zag Johannes Jezus Christus komen en in vers 8 hoort hij Hem spreken. Openbaring 1:13 zegt dat de stem die sprak bij iemand hoorde die op de Zoon des mensen leek. In vers 8 benoemt Christus Zichzelf. Hij maakt weer dezelfde aanspraak in Openbaring 1:17, Openbaring 21:6-8 en in Openbaring 22:12-13. In vers 8 noemt Hij Zichzelf “de Heere, de Almachtige”. Door vers 8 met vers 4 te vergelijken zien we dat Jezus Christus er aanspraak op maakt dat Hij en de Vader één zijn (Johannes 10:30), dat Hij volkomen gelijk is aan God de Vader, en dat Hij het volledige, volmaakte en eeuwige *zichtbare* Beeld van de *onzichtbare* God is (Johannes 14:9; Romeinen 9:5; Kolossenzen 1:15; Kolossenzen 2:9; Titus 2:13; Hebreëen 1:3,8-9)!

Jezus Christus is *de Alfa*, de Oorsprong van alles wat geschapen is (Johannes 1:3; Kolossenzen 1:16a). Jezus Christus is ook *de Omega*, het Einddoel van alles wat geschapen is (Kolossenzen 1:16b-17). Hij is van “het absolute begin” (Genesis 1:1; Johannes 1:1) tot het absolute einde, d.w.z. de Eeuwige God. Hij omvat alles (Psalm 139:5; Handelingen 17:28), draagt alles (Hebreëen 1:3) en bepaalt alles in de schepping (Jesaja 9:5-6; Jesaja 14:24,27). Er is maar één God, de God die Zich in de Bijbel (Jesaja 43:10-11) en vooral in Jezus Christus openbaart (Johannes 5:22-23,26).

In het Oude Testament heet de HEERE: “de HEERE, God van de legermachten” (Amos 4:13). Hier worden de woorden: “Die is en Die was en Die komt” (4:8; 11:17) tussen gevoegd en geven de betekenis van de naam “HEERE” weer, namelijk: de eeuwige, onveranderlijke en getrouwe God. De Romeinse keizer noemde zichzelf “autokrator” (zelf + macht: hij oefent zelf alle macht uit), maar Christus is de “pantokrator” (alle(s) + macht: Hij die alle macht heeft in hemel en op aarde, voor eeuwig)! “De Almachtige” betekent dat niets en niemand Hem kan stoppen. Hij verbreekt alle tegenstand. Allen die zich verzetten tegen Hem zullen moeten buigen. Hij heerst en overstemt alles en allen.

In Jesaja 9:6, wordt de Messias (Jezus Christus) “Machtige God” genoemd en in Jesaja 10:20-22 wordt de HEERE zowel “de Machtige God” als “de Almachtige” genoemd! Dus ook in het Oude Testament wordt Christus in zijn natuur en macht helemaal gelijkgesteld met God (Johannes 5:18).

Het doel van deze zelfbenoeming door Christus is dat christenen bemoedigd worden. Hij zegt tegen alle christenen vanaf zijn eerste komst tot zijn wederkomst (de hele nieuwtestamentische periode): *“Vat moed! Je vijanden kunnen jouw Redder niet vernietigen!”*

1:9-20. Jezus Christus is aanwezig en actief te midden van alle gemeenten in de hele wereld

Openbaring 1:9-11. De opdracht van Johannes

Uitleg van de symbolen

1:9 Deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding. Johannes schrijft aan andere christenen die vervolgd worden, als iemand die hun verdrukking deelt (de negatieve ervaring), en die ook hun tegenwoordige positie in het Koninkrijk en hun verwachting (geduldige volharding) m.b.t. de wederkomst van Christus (de positieve ervaring) deelt.

Was gekomen op het eiland Patmos. Het werkwoord duidt erop dat hij op Patmos begon met het opschrijven van de Woorden van Christus, het uiteindelijke boek Openbaring. Patmos ligt ongeveer veertien uren zeilen van Efeze. Hij werd waarschijnlijk daarheen verbannen omdat hij geweigerd had wierook te branden op een van de heidense altaren waar de Romeinse keizer aanbeden werd.

Omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. “Het Woord van God” betekent de waarheid van de Bijbel. En “het getuigenis van Jezus Christus” (zie 12:17 en 19:10) betekent in de eerste plaats wat Jezus Zelf over God, Zichzelf en de waarheid getuigt. Johannes geloofde in de waarheid van de Bijbel en in de waarheid van het getuigenis van Jezus Christus! Johannes werd naar Patmos verbannen omdat ook hij van die waarheid getuigde (verkondigde en leerde).

1:10 Op de dag des Heeren. Dit verwijst naar de eerste dag van de week waarop Jezus Christus opstond uit de dood en christenen de voltooiing vieren van zijn verlossingswerk voor ieder die in Hem gelooft (Handelingen 20:7).

Ik was in de Geest. Deze toestand wordt ook “in geestvervoering (extase) raken” genoemd (Handelingen 10:10; Handelingen 11:5). In deze toestand wordt het bewustzijn geheel of gedeeltelijk afgesloten. De mens ziet en hoort wat er in de geestelijke wereld gebeurt zonder gebruik te maken van zijn ogen en oren (Jesaja 6:1; Ezechiël 1:4; Daniël 8:2,15-18). Door de Heilige Geest heeft zijn menselijke geest direct contact met Jezus Christus. Terwijl Daniël in een diepe slaap verzonken was, was Johannes helemaal wakker en bewust van wat hij zag en hoorde. De wisselende visioenen (groepen van symbolen en getallen) had hij niet zelf verzonnen, maar werden hem gegeven door inspiratie van de Heilige Geest. Ook ontving hij dikwijls de uitleg van deze symbolen (1:19-20).

Ik hoorde achter mij een luide stem als van een bazuin. Als God tot zijn volk sprak in het Oude Testament riep Hij hen bijeen met bazuingschal (Exodus 19:16,19).

1:11 Schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Azië zijn. Die zeven gemeenten lagen min of meer in een onregelmatige cirkel in de provincie Klein-Azië (huidig Turkije). Johannes reisde waarschijnlijk later langs deze gemeenten om de brieven af te leveren.

Verschillende gezichtspunten m.b.t. de dag des Heeren (1:10)

Een futuristische visie: De dag des Heeren is de laatste dag van de tegenwoordige periode en zal heel lang duren (zie 2 Petrus 3:8). Het zal het volgende omvatten: de periode van de grote verdrukking, de toekomstige tweede wederkomst van Christus, het toekomstige duizendjarige rijk en de gebeurtenissen die leiden naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Larkin).

De correcte uitleg: De dag des Heeren is de eerste dag van de week (de zondag), de dag waarop christenen bijeenkomen om de opstanding van Jezus Christus te vieren en ook de voltooiing van zijn verlossingswerk voor allen die in Hem geloven.

Openbaring 1:12-16. Het visioen van de Zoon des mensen

Uitleg van de symbolen

1:12 Ik zag zeven gouden kandelaars. “Een kandelaar” was niet een kaars, maar een houder met olie en een gat waardoor een pit stak en die op een staander stond of eraan hing. “De kandelaar met zeven armen” in de oudtestamentische tempel vertegenwoordigde Gods volk dat *een organisatorische eenheid vormde*. Maar “de zeven alleenstaande kandelaars” in het Nieuwe Testament, die in een kring om Christus heen staan, vertegenwoordigen Gods volk in het Nieuwe Testament die als onafhankelijke gemeenten alleen met elkaar verbonden zijn door Jezus Christus en dus *een organische eenheid* met elkaar vormen. De “gouden kleur” symboliseert de heerlijkheid en hoge status die God aan de gemeenten toekent.

Het getal “zeven” is in de Bijbel en vooral in het boek Openbaring een symbool voor *de goddelijke volmaaktheid en volledigheid* (het getal 3) (1:4) in Gods handelen met de mens in de wereld en in de geschiedenis (het getal 4). Hier is het een symbool van alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis. Daarom *worden de zeven brieven van Christus in Openbaring hoofdstukken 2 en 3 aan alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis gericht*. “Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt (2:7). Het woord “gemeenten” staat in het meervoud en betekent dat deze brieven niet beperkt blijven tot zeven gemeenten en ook niet beperkt blijven tot *deze* zeven gemeenten.

1:13 Iemand Die op de Zoon des mensen leek. De “Mensenzoon” is een oudtestamentische typologie van Jezus Christus (Daniël 7:13) en is hoe Christus Zichzelf noemt. De eigennaam in het Grieks heeft het bepaalde lidwoord ‘de’ niet nodig. De “Mensenzoon” lijkt op Jezus Christus zoals Johannes Hem kende, maar nu had Hij een hemelse verschijning! *Hij stond in het midden van de zeven kandelaars en symboliseert daarmee zijn tegenwoordigheid en betrokkenheid bij alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis!*

Gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel. Zijn verschijning wekte ontzag op en zelfs verschrikking. De ogen deden al zeer door naar Hem te kijken. Zijn kleed was dat van een koning (Ezechiël 26:16) of een hogepriester (Exodus 28:39-41), waarschijnlijk dus van de hogepriester-koning (Zacharia 6:13; Psalm 110:1,4). Zijn gordel was niet om zijn heupen gebonden als teken van een dienaar (zie Lukas 22:27), maar om zijn borst als teken van het gezag van een rechter (zie Johannes 5:22) evenals de zeven engelen met de zeven plagen (zie 15:6).

1:14 Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw. Dit is een verwijzing naar zijn haar en baard. In Daniël 7:13 is dit een kenmerk van God, “de Oude van dagen”. Maar in het Boek Openbaring karakteriseert het *Christus die als de Eeuwige God verschijnt*. “Wit” symboliseert de hemel (Mattheüs 28:3), reinheid (7:13v) en overwinning (19:11v). Jezus Christus is de Ruiters op het witte paard die vanaf zijn eerste komst tot zijn wederkomst erop uit trekt, overwinnend en om te overwinnen (6:2) en Die bij zijn wederkomst de volken met een scherp zwaard zal slaan (19:15) en met een ijzeren staf zal verbrijzelen (dus: straffen) (2:27).

Zijn ogen waren als een vuurvlam. Hij dringt door tot alle verborgen dingen en weet wat er in elk hart omgaat. Hij is alwetend. Zijn ogen waarschuwen: “Er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen” (Hebreeën 4:13). En zijn ogen bemoedigen: “De ogen van de HEERE trekken over de hele aarde, om Zich sterk te bewijzen aan hen van wie het hart volkomen is met Hem” (2 Kronieken 16:9)! Daarom kan een echte christen ook zeggen, “Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet” (Psalm 16:8).

1:15 Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven. Hij verteert alle onzuiverheid en alles wat onheilig is. Hij vertrapt alles en allen die tegen Hem opstaan. Als God, is Hij “een verterend vuur” (Hebreeën 12:29)!

Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren. Zijn luide stem weerklinkt als het donderend geraas van brekende golven op de rotsen van Patmos (Ezechiël 43:2). Hij spreekt met hemels gezag en macht en niet als menselijke, religieuze leraren (Mattheüs 7:28-29).

1:16 Hij had zeven sterren in zijn rechterhand. “De rechterhand” is de hand van macht en eer. “De zeven sterren” symboliseren de zeven engelen of boodschappers (dienende geesten; Hebreeën 1:14) van de zeven gemeenten. Christus kent hen grote waarde toe en heeft volledige controle over hen. Zij zijn volkomen afhankelijk van Hem. Buiten Christus om zouden zij niets kunnen doen wat eeuwigheidswaarde heeft. Jezus zei, “Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen” (Johannes 15:5).

Het feit dat Christus de dienende gezanten (leiders) van de gemeenten in zijn hand houdt betekent *dat zij alleen met elkaar verbonden zijn in Jezus Christus en niet d.m.v. een aardse organisatie (met haar menselijke beleid en regels) of een of ander overkoepelende vergadering (als een concilie of synode)!* Elke plaatselijke gemeente in de Bijbel is zelfstandig en hoort uiteindelijk een eigen raad van oudsten te hebben die gekozen wordt op basis van de Bijbelse vereisten en met Bijbelse taken. De leden en de leiders van elke gemeente functioneren eerst in afhankelijkheid van Jezus Christus en daarna pas in afhankelijkheid van elkaar als leden van hetzelfde Lichaam (1 Korinthe 12:12-13).

“Ware Bijbelse leiders (voorgangers)” verkondigen niet hun eigen gedachten, gevoelens en intuïtie, maar het Woord van God en geven een voorbeeld door hun geloof. Anderen volgen hen na (Hebreeën 13:7). Dergelijke leiders mogen met overtuiging vasthouden aan de belofte dat “niemand hen uit de hand van Christus kan roven” (Johannes 10:28) en dat “niemand de hand van Christus kan afwenden” (Jesaja 14:27)!

Uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard. Dit zwaard symboliseert gesproken woorden die veel invloed hebben op mensen (Jesaja 49:2). Dit soort zwaard (Grieks: romphaia) is lang, groot en zwaar; het is *het zwaard van de oorlog en het oordeel*. Hiermee heeft David het hoofd van Goliath afgehakt. En hiermee voert Christus oorlog met zijn vijanden (d.w.z. mensen die zich niet bekeren van hun valse leringen). “Het tweesnijdende zwaard” symboliseert vooral de woorden van oordeel die Christus uitspreekt over de zonden van de gemeenten (2:16), over de volken die tegen Hem in opstand gekomen zijn (19:15) en over zijn vijanden tijdens de oorlog van de grote dag van de Heere (19:21; Jesaja 11:4). Dit zwaard snijdt altijd naar beide zijden en mist nooit haar doel (Jesaja 55:11). Niemand kan dit zwaard tegenhouden!

Openbaring 6:4 noemt het andere zwaard, “het korte zwaard of dolk” (Grieks: machaira), dit symboliseert *het zwaard van de vervolging*.

Zijn gezicht was als de zon schijnt in haar kracht. In het Oude Testament wordt God “de zon” (Psalm 84:11) en Christus “de Zon van gerechtigheid” (Maleachi 4:2) genoemd. Christus is “het Licht van de wereld” (Johannes 8:12) en “de Lamp in het Nieuwe Jeruzalem” (21:23). Hij is volkomen transparant. Hij doet nooit “alsof”.

De boodschap van dit visioen in hoofdstuk 1 is dat de Almachtige Jezus Christus tegenwoordig en actief betrokken is bij alle gemeenten op de aarde en in de wereldgeschiedenis! Jezus Christus is de Profeet (Handelingen 3:20-25) de Hogepriester-Koning (Psalm 110:1,4) en de Rechter; Hij is de Heilige die komt om de christelijke gemeenten op de aarde te reinigen en om allen die de gemeenten vervolgen te straffen. Jezus Christus komt om te strijden tegen valse leraren en predikers in de Gemeente (2:16) en tegen de slechte politieke en religieuze machten in de wereld die zijn Gemeente vervolgen (19:15; zie 8:5v)!

Verschillende visies m.b.t. de Zoon des mensen (1:13)

Een futuristische visie: De Zoon des mensen is Jezus Christus als Rechter aan het begin van de toekomstige periode van de grote verdrukking.

De correcte uitleg: De Zoon des mensen is Jezus Christus als Profeet, Hogepriester-Koning en Rechter door heel de nieuwtestamentische periode heen. Hij staat in ons midden om zijn gemeenten te zuiveren en allen die zijn volk op de aarde vervolgen te straffen. Hij strijdt tegen valse leraren en predikers in de Gemeente (2:16) en tegen de slechte politieke en religieuze machten in de wereld die zijn volk vervolgen (19:15; cf. 8:5v).

Openbaring 1:17-20. De troost en opdracht van Christus aan Johannes

Uitleg van de symbolen.

1:17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten, en Hij legde zijn rechterhand op mij. Het visioen had een enorm effect op de apostel Johannes. In zijn geestvervoering voelde hij alsof hij dood neerviel voor de voeten van Jezus Christus (zie Daniël 10:8). Dit kwam door de heilige verheven majesteit van Christus, waarvan geschreven staat dat geen mens die kan zien en in leven blijven (Exodus 33:20) en waarvoor de engelen hun gezicht verbergen (Jesaja 6:2). Maar Jezus Christus plaatste zijn rechterhand op Johannes als een teken van acceptatie en gunst. Leven en kracht keerden weer terug naar Johannes. Het doel van dit visioen was niet om Johannes de schrik op het lijf te jagen, maar om hem te troosten en te bemoedigen!

En Hij zei tegen mij: Wees niet bevreesd (een bevel in de onvoltooid tegenwoordige tijd), Ik ben de Eerste en de Laatste. *Wat over de HEERE in het Oude Testament gezegd wordt (Jesaja 44:6), wordt in het Nieuwe Testament over Jezus Christus gezegd (1:8).* Dit is dus een uitdrukking voor de absolute Godheid. Hoewel christenen nog steeds worden verbannen en gevangens gezet, zullen zij aan het eind met Jezus Christus triomferen (17:14; Filippenzen 2:9-11).

Christus heeft geen begin en ook geen einde! Hij is de Eeuwige God. Alles buiten Hem om is door Hem geschapen, hoort Hem toe en wordt door Hem bepaald. *De hele geschapen werkelijkheid en de hele loop van de wereldgeschiedenis zullen hun doel en uiteindelijke bestemming in Christus vinden of de eeuwige verdoemenis buiten Christus ondergaan. Niets heeft een doel of bestemming in zichzelf (Kolossenzen 1:15-20). Iedereen en alles zullen staan of vallen met betrekking tot hun relatie tot Jezus Christus (Mattheüs 21:43-44; Lukas 2:34)! Niemand kan neutraal blijven in relatie tot Jezus Christus!*

1:18 Ik ben de Levende, en ik ben dood geweest (letterlijk: Ik werd dood) en zie, ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. *Wat zijn goddelijke natuur betreft is Christus nooit gestorven. De wezenlijke natuur van Jezus Christus is "leven" evenals dat van God de Vader (Johannes 5:26; Johannes 14:6). De tekst zegt letterlijk dat Jezus Christus "voor eeuwig de Levende is"! Hij is ook de Bron van eeuwig leven voor iedereen die in Hem gelooft (Johannes 1:4; Johannes 3:16; Johannes 10:28; Johannes 11:25-26).*

Maar wat *zijn menselijke natuur* betreft is Christus éénmaal in de menselijke geschiedenis gestorven. De tekst zegt letterlijk dat Jezus Christus "dood werd." Christus, de God-Mens, de voor eeuwig Levende, bezweek voor de dood, niet naar zijn goddelijke natuur, maar wel naar zijn menselijke natuur! Hij stierf in zijn menselijke natuur om verzoening te doen voor de zonden van mensen die in Hem geloven (1:5; 5:9; 7:14). Vanuit *menselijk standpunt* gezien werd Jezus inderdaad door zijn vijanden op de aarde vermoord (Markus 8:31; Handelingen 2:23; Handelingen 3:13,15). Maar vanuit *goddelijk standpunt* gezien gaf Jezus Christus zijn leven volkomen vrijwillig als een losprijs en zoenoffer voor de zonden (Markus 10:45; Johannes 10:17-18; Romeinen 3:25; 1 Petrus 2:24; 1 Petrus 3:18).

Christus *naar zijn menselijke natuur* bleef niet dood, want zijn menselijke natuur stond op uit de dood en Hij leeft nu voor eeuwig, ook in zijn menselijke natuur! Het feit dat Jezus Christus uit de dood is opgewekt, is een geweldige troost voor christenen die tot de dood toe vervolgd worden of die aan het einde van hun leven op aarde sterven.

En ik heb de sleutels van het rijk van de dood en de dood zelf. Christus was Zelf dood en in het dodenrijk (Handelingen 2:27,31). De uitdrukking "dodenrijk" (Grieks: hades) kan hier niet "het graf" of "de hel" aanduiden, maar is een aanduiding van "de toestand van dood zijn", d.w.z., de toestand waarin de geest van de mens van zijn lichaam gescheiden is. Daarom volgt Hades altijd de dood (6:8) en zal bij de wederkomst van Jezus Christus samen met de dood in de poel van vuur geworpen worden (20:13-14).

Efeziërs 4:9 zegt, "dat Hij (Jezus Christus) ook eerst neergedaald is in de diepten, namelijk de aarde." En 1 Petrus 3:19 zegt, "dat Hij (Jezus Christus) heenging (en) aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft." Deze twee Bijbelgedeelten verwijzen **niet** naar Jezus die neerdaalt in de hel om het evangelie aan de mensen in de hel te verkondigen ten einde hen een tweede kans te geven voor het eeuwige leven te kiezen. Evenals Jesaja 52:13-15 spreken deze twee Bijbelgedeelten over *de staat van vernedering (het lijden en de dood) van Jezus Christus* op de aarde en over *de staat van verhoging (de opstanding, hemelvaart en troonsbestijging) van Jezus Christus!* Mensen die niet in Jezus Christus geloven zijn al veroordeeld, omdat zij niet geloofd hebben in de Naam van de Eniggeboren Zoon van God (Johannes 3:18). En mensen die hun bekering uitstellen tot een later datum worden ernstig gewaarschuwd, "Beroem u niet op de dag van morgen, want u weet niet wat een dag kan baren (Spreuken 27:1). "Nu is het de tijd van het welbehagen (van God), zie, nu is het de dag van het heil" (2 Korinthe 6:2)! Er is niemand die na zijn dood een tweede kans krijgt om verlost te worden!

"Sleutels" symboliseren het soevereine gezag en vermogen deuren naar een bepaald domein te sluiten of te openen en dan absoluut gezag over dat domein uit te oefenen (3:7; Mattheüs 16:19). Jezus Christus heeft volledig gezag en macht over de doden en de toestand van de dood. Christus kreeg ook het gezag alle doden eenmaal op te wekken (Johannes 5:21,28-29).

Dit is een groot bemoediging voor christenen, omdat hun lichamelijke dood niet de laatste gebeurtenis in hun leven zal zijn! De boodschap aan vervolgd christenen is dat de dood Jezus Christus niet gevangen kon houden en ook christenen

niet gevangen zal houden! Wanneer een christen sterft, zal zijn lichaam in het graf ontbinden, maar Christus zal zijn geest (ziel) meteen bij Hem in de hemel verwelkomen (2 Korinthe 5:8; Filippenzen 1:23)!

Bij de opstanding uit de doden bij de wederkomst van Christus zullen de lichamen van alle doden op zijn bevel opgewekt worden (20:11-15; Johannes 5:28-29; Handelingen 24:15). De opgewekte of getransformeerde lichamen van christenen zullen als het opgewekte lichaam van Christus zijn: onvergankelijk, heerlijk, krachtig en 100% door de Geest beheerst (Filippenzen 3:20-21; 1 Korinthe 15:42-57). Hun opgewekte lichamen zullen verenigd zijn met hun geesten (zielen), die bij de wederkomst Christus vergezellen (1 Thessalonicenzen 4:14-16)! Dus, voor christenen betekent “de lichamelijke dood” een verlossing van deze verderfelijke wereld en een bevrijding van alle zwakheden en lijden van het lichaam. Sterven en de toestand van de dood is geen verschrikking voor mensen die in Jezus Christus geloven (Hebreeën 2:14-15)!

1:19 Schrijf nu op wat u hebt gezien, en (dat wil zeggen) wat is en wat hierna zal geschieden. Het voegwoord “kai” betekent hier niet een toevoeging (“en”), maar een verduidelijking (“dat wil zeggen”). Jezus beveelt Johannes alles wat aan hem getoond is op een boekrol te schrijven en aan de zeven gemeenten te sturen. De boekrol moest het volgende bevatten:

(1) “wat is” (de dingen die in het heden gebeuren). Wat Johannes al gezien had, was het volgende: het visioen over Christus die aanwezig en actief betrokken is te midden van alle gemeenten op de aarde (1:12-18).

(2) “wat hierna zal gebeuren” (de dingen die in de nabije toekomst zouden gebeuren). *Deze woorden hebben alleen zin als zij een effect hebben op de bestaande gemeenten in de eerste eeuw n.C. Wat Johannes op het punt staat te horen is de tegenwoordige toestand van elk van de zeven gemeenten (2:1 tot 3:22). En wat Johannes gaat zien zijn visioenen over gebeurtenissen in de tijd van deze zeven historische gemeenten. Voortaan zullen deze dingen keer op keer gebeuren in andere gemeenten, vanaf de eerste komst van Christus tot zijn wederkomst (4:1v).*

Hoe verder we in het boek Openbaring komen hoe duidelijker we zullen zien dat deze dingen “de besluiten van God zijn” die in de wereldgeschiedenis uitgevoerd worden en die grote gevolgen hebben, niet alleen op de wereld, maar ook op de Gemeente, vanaf de eerste komst van Christus tot zijn wederkomst. Openbaring 1:3 maakt duidelijk dat deze dingen op het punt stonden te gebeuren: “spoedig” na de openbaring aan Johannes op Patmos.

Het boek Openbaring leert dus “geen Pre-millennialisme”, een bedelingenleer⁴ waarin de tweede wederkomst van Christus plaatsvindt aan het einde van de zgn. 6de bedeling (de bedeling van genade of de Gemeente) vóór het zgn. duizendjarige vrederijk (de 7de bedeling) op deze aarde gesticht wordt. Het boek Openbaring verwijst niet zozeer naar gebeurtenissen die kort vóór en ná de zgn. tweede wederkomst van Christus plaatsvinden en ook niet naar gebeurtenissen die hoofdzakelijk in de toekomst liggen. De futuristen of aanhangers van de bedelingenleer volgen een chronologische verdeling van het boek Openbaring.

Het boek Openbaring leert juist “een Gerealiseerd millennium” of “een Tegenwoordig Millennium”⁵. Het verwijst naar gebeurtenissen vanaf de eerste komst van Christus tot aan Zijn wederkomst, gebeurtenissen die al in de tegenwoordige tijd gebeuren en die telkens weer zullen gebeuren tot aan de één en enige wederkomst van Christus! Het boek Openbaring volgt een herhaalde of parallelle opbouw. De vele herhalingen van belangrijke gebeurtenissen door het hele boek heen, maakt deze de enig houdbare leer m.b.t. het boek Openbaring.

Het woord “eschatologie” betekent “de leer aangaande de gebeurtenissen in de eindtijd”. “De eindtijd” of “de laatste dagen” begon al bij de eerste komst van Jezus Christus: zijn menswording (1 Petrus 1:20), zijn spreken in het Nieuwe Testament (Hebreeën 1:3), zijn zoenoffer aan het kruis (Hebreeën 9:26) en de uitstorting van zijn Heilige Geest (Handelingen 2:17). En de eindtijd of “de laatste dagen” zullen *eindigen* bij de wederkomst van Jezus Christus: de opstanding uit de doden (Johannes 6:39-40) en het laatste oordeel (Johannes 12:48). *Christenen vandaag leven dus in de eindtijd!* De laatste twee hoofdstukken in het boek Openbaring spreken over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde na de wederkomst van Christus.

Het boek Openbaring is daarom vanaf de eerste eeuw na Christus een boek van bemoediging voor christenen uit alle eeuwen in de nieuwtestamentische geschiedenis en op alle plaatsen op de aarde. De boodschap is dat in de strijd tussen Christus en de draak (de Satan), Jezus Christus en zijn Gemeente zullen overwinnen! Wat er ook op aarde gebeurt, Jezus Christus is de Koning van alle koningen op de aarde (1:5).

1:20 Het geheimenis van de zeven sterren die u in mijn rechterhand hebt gezien, en van de zeven gouden kandelaren is: Het woord “geheim” (Grieks: musterion) betekent dat iets wat vroeger verborgen was, nu geopenbaard is” (zie Efeze 3:6). Christus geeft uitleg aan de symbolen in het boek Openbaring. Dit feit toont aan dat Johannes de

⁴ De aanhangers van de bedelingenleer (futuristen) volgen een lineair chronologische verdeling van het boek Openbaring: John Darby (1800-1882), C.I. Scofield in de *Scofield Reference Bible* (1909), Clarence Larkin in *The Greatest Book on Dispensational Truth in the World* (1918) en door de hoogleraren van Dallas Theological Seminary: Lewis Sperry Chafer, John F. Walvoord, C. Ryrie, J. Dwight Pentecost en schrijvers als Hal Lindsey. Zij maken Openbaring 1:19 tot de sleutel voor uitleg van het boek en verdelen het boek in drie chronologische perioden die lineair op elkaar volgen: Verleden: 1:10-20. Heden: 2:1 tot 3:22. Toekomst: 4:1 tot 22:5.

⁵ De Bijbel leert echter de herhalende of parallelle verdeling van het boek Openbaring zoals duidelijk te zien is in de vele herhalingen van belangrijke thema's: (1) “de verdrukking” (3:10; 6:9-11; 11:7-10; 13:7-10,14-18; 17:10-11), (2) “de laatste oorlog” (16:12-16; 19:11-21; 20:7-10); (3) “de val van Babylon” (14:8; 16:19; 17:5,15-18; 18:2,10), (4) “het laatste oordeel” (6:12-17; 11:11-19; 14:14-20; 16:17-21; hfst.18; 20:11-15); en (5) “de uiteindelijke toestand na de wederkomst” (2:7,11,17,26-28; 3:5,12,21; 7:9-17; 14:1-5; 15:2-4; 19:1-10; hfst. 21-22). Deze feiten weerleggen de chronologische verdeling van het boek en wijzen naar een herhalend of parallelle verdeling van het boek!

symbolen niet had kunnen begrijpen door alleen maar naar het Oude Testament te kijken. *De symbolen uit het Oude Testament en uit het Nieuwe Testament waren een verborgen geheim vol toespelingen gebleven als Jezus Christus ze niet duidelijk uitgelegd had! De nieuwtestamentische openbaring is daarom absoluut noodzakelijk om het Oude Testament te kunnen begrijpen (2 Korinthe 3:14-16)!*

De zeven sterren zijn (de) zeven engelen van de zeven gemeenten. Engelen zijn dienende geesten die uitgezonden worden om christenen te dienen (Hebreeën 1:14). De dienende gezanten van de gemeenten worden *symbolisch* “engelen” genoemd, omdat in de Bijbel alle leiders (voorgangers) dienaren en geen heersers moeten zijn (Mattheüs 20:25-28; Lukas 22:26; 1 Petrus 5:2-3)! Zij verwijzen waarschijnlijk naar de vertegenwoordigers en leiders van de gemeenten, namelijk, de oudsten die opzieners en herders van de gemeenten zijn. De raad van oudsten wordt door de Heilige Geest aangesteld en is verantwoording verschuldigd aan Jezus Christus voor wat er in de gemeente gebeurt (Handelingen 20:28; zie Hebreeën 13:17; Ezechiël 3:17-19). De oudsten zijn in de hand van Christus en daarom volledig afhankelijk van Hem voor hun taken en de resultaten van hun taken. Het feit dat zij als “sterren” voorgesteld worden wijst op hun hoge roeping om het licht van Jezus Christus uit te stralen en mensen met dat licht te leiden (1 Timotheüs 5:17; zie Mattheüs 5:16).

“De zeven sterren” kunnen niet verwijzen naar mannen die de gemeenten naar Johannes stuurden, omdat Johannes de brieven juist aan de gemeenten stuurde. De zeven sterren zijn ook niet DE zeven engelen van DE zeven historische gemeenten, omdat Christus gewoon zegt, “engelen van zeven gemeenten” (er staat geen bepaald lidwoord bij in het Grieks). De verwijzing is dus niet naar alleen maar de zeven leiders van de zeven historische gemeenten in die tijd, maar ook een verwijzing naar alle dienende leiders van alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis.

Dit is een bijzondere zekerheid voor alle leiders van gemeenten in de wereld: Jezus Christus houdt hen vast in zijn hand! Hij oefent absolute gezag over hen uit en zij zijn ambassadeurs van Christus. Hij beschermt hen en zij zijn veilig wanneer zij de waarheid van de Bijbel verkondigen en leren, Jezus Christus gehoorzamen en trouw in zijn dienst blijven staan (Hebreeën 13:7)!

En de zeven kandelaren die u hebt gezien, zijn (de) zeven gemeenten. Door heel de Bijbel heen staat *het getal “zeven” voor goddelijke volmaaktheid en volledigheid*. “De zeven kandelaren” met Christus in het midden (1:12) symboliseren de zeven historische gemeenten (1:20), die op hun beurt alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis vertegenwoordigen (2:7).

Christelijke gemeenten hebben een goddelijke oorsprong, hebben Christus als Hoofd en zijn bedoeld om in de volmaaktheid van God te delen. De “gouden kleur” wijst naar de hoge status, waarde en heerlijkheid van de christelijke gemeenten in Gods ogen.

Christenen zijn “het licht (Grieks: fós) van de wereld” (Mattheüs 5:16) en de christelijke gemeenten zijn “de kandelaren” (Grieks: luchnia), de instituten die het licht de donkere wereld indragen. Jezus Christus zegt dat christenen de lamp (Grieks: luchnon) op een kandelaar moeten zetten zodat het licht kan geven (Grieks: lampó) aan iedereen in het huis (Mattheüs 5:14-16). *Christenen horen dus niet als individuen zonder een gemeente te functioneren (als lampen zonder kandelaren)*, maar als “leden van het ene Lichaam van Christus” (de wereldwijde Gemeente).

Omdat “de zeven Geesten” (d.w.z. de volheid van de Heilige Geest) vertegenwoordigd worden door “zeven lampen of brandende fakkels” (Grieks: lampas) die licht geven op elke plaats in het heelal (4:5), worden ook christenen, gesteund door christengemeenten, geroepen Gods licht te verspreiden (Johannes 1:4-5), d.w.z. God te loven en de waarheid van God te verkondigen en te onderwijzen (1 Petrus 2:9-10; Jesaja 43:21).

Verschillende gezichtspunten m.b.t. “de dingen die hierna zullen geschieden” (1:19)

Een futuristische visie: Openbaring 1:19 suggereert een verdeling van het boek Openbaring in drie chronologische delen (Larkin).

- de dingen die in het verleden gebeurd zijn (1:10-20)
- de dingen die in het heden geschieden (2:1 tot 3:22) en
- de dingen die in de toekomst moeten gebeuren (4:1 tot 22:5).

De futurist beschouwt het grootste gedeelte van het boek Openbaring als voorspellingen m.b.t. de toekomst, dus, nog niet van toepassing in de tegenwoordige tijd.

De correcte uitleg: Openbaring 1:19 (“Wat u heeft gezien”) spreekt over de dingen die Christus net aan Johannes heeft geopenbaard (en die hij gezien heeft). Zij sluiten twee categorieën in:

- (Het eerste Griekse woord ‘kai’ betekent: ‘namelijk’.) “Namelijk de dingen die al een werkelijkheid zijn” (zoals: Christus staande te midden van de gemeenten en de toestanden van de zeven historische gemeenten) (hfst. 1 tot 3).
- (Het tweede Griekse woord ‘kai’ betekent: ‘en’.) “En de dingen die op het punt staan te gebeuren” (zoals: de verkondiging van het evangelie, de vervolging van christenen, de aanslagen van demonen op de wereld, de vernietigende oorlogen in de wereld, de waarschuwende oordelen van God en uiteindelijk de grote verdrukking en het laatste oordeel) (hfst. 4 tot 19).